

РЕШЕНИЕ

№ 36164

гр. София, 04.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 48 състав, в
публично заседание на 20.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калина Пецова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **7976** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Делото е образувано по жалба от М. П. И. и П. Л. И. срещу Решение на Комисията по чл. 10 от НРУУРОЖТОСО при район „Н.“ СО по Протокол № 126/13.05.2025г., потвърдено с Решение №РНД25-ГД94-1858/054.07.2025г. на Кмета на район „Н.“ СО, уточнено с писмо, наименовано уточнение от 14.08.2025г.

С жалбата се иска отмяна на Решението на Комисията по чл.10 от НРУУРОЖТОСО, обективизирано в Протокол № 126/ 13.05.2025г. на Комисията поради неправилност, незаконосъобразност, немотивираност на същото и постановено в противоречие с процесуалния закон и нарушение на процесуалните правила за започване на процедурата. Твърди се, че ползвателите на общинския имот по никакъв начин не са уведомени за стартиране на производството. Твърди се, че са били включени в процеса едва след издаване на Протокола от 13.05.2025г. като едва тогава са сдобили възможността да се защитят. Твърди се, че гореописаното е нарушение на чл.26 от АПК и това води и до нарушение на чл.57 от АПК. Твърди се, че решението на комисията следва да бъде отменено на посочените процесуално-правни основания. Твърди се, че е налице продължаваща нужда от ползване на общинското жилище от М. И. и двете ѝ малолетни деца. Изложени са мотиви, поради които М. И. е променила настоящия си адрес и мотиви защо не следва да се отписва от регистрите за постоянен адрес в [населено място], както и нуждата от ползване на общинското жилище – здравословни причини на малолетния ѝ син Г. А. Г. и такива от социално-личностен характер. Посочва се, че П. Л. И. е освидетелстван с ТЕЛК 73 % намалена работоспособност, като същия се нуждае от допълнителни грижи, поради трудност в обслужването си. Твърди се, че родителите на жалбоподателката са пенсионери, доходите им са оскъдни, а майката страда от редица заболявания и им е необходима помощ. Твърди се, че М. И.

следва да остане вписана на постоянен адрес в [населено място], с оглед осъществяване на нормална социално-битова атмосфера за родителите и деца и запазване на емоционален баланс, който ще ги предпази от личностни травми за бъдеще време. Иска се отмяна на Решение на Комисията по чл. 10 от НРУУРОЖТСО при район „Н.“ СО по Протокол № 126/13.05.2025г.

В проведеното съдебно заседание жалбоподателите М. П. И. и П. Л. И. се представляват от адв. С. с редовно пълномощно. Поддържат жалбата и молят решението на Комисията да бъде отменено.

Ответникът се редовно уведомен, не се представлява.

Съдът, на база данните по делото и като съобрази становищата на страните и законовите изисквания, намира следното:

Със заповед 28/23.04.2002г. на Кмета на района „Н.“ СО, на основание чл.43 ЗОС и чл.15 ППЗОС са настанени жалбоподателят П. И. и членовете на домакинството му: С. –съпруга; П.- дъщеря и М. – дъщеря, в тристаен апартамент на адрес[жк], [жилищен адрес] [населено място].

С Протокол № 126 от 13.05.2025г. на Комисията по чл. 10 от НРУУРОЖТСО при район „Н.“ СО е взето решение № 126 да се промени настанителната заповед № заповед 28/23.04.2002г. на Кмета на района „Н.“ СО, като се отпишат лицата П. П. И. и М. П. И., поради промяна на постоянния и настоящия адрес на П. И. и промяна на настоящия адрес на М. И.. Срещу Решението на Комисията е подадена жалба от М. П. И. и П. Л. И., по която се е произнесъл Кметът на район „Н.“ СО с Решение от РНД25-ГР94-1858-(1)/ 04.07.2025г., с което е отхвърлил жалбата на лицата, като е възприел изцяло мотивите на атакувания акт на Комисията.

При така установеното по фактите, от правна страна съдът приема:

Предмет на делото е решението от 13.05.2025г. на Комисията по чл. 10 от Наредбата, тъй като то представлява актът, от който произтичат последиците по отношение на жалбоподателките, а не контролният акт на Кмета на район „Н.“ СО, което беше уточнено в хода на производството по насрочване на делото, с оглед прецизност при определяне на предмета му.

С оспореното решение на Комисията по чл.10 НРУУРОЖТСО е решено, че следва да се промени настанителната заповед № 28/23.04.2002г. на Кмета на района „Н.“ СО, като се отпишат лицата П. П. И. и М. П. И., поради промяна на постоянния и настоящия адрес на П. И. и промяна на настоящия адрес на М. И.. Съгласно мотивната част на решението, органът приема, че след разглеждане на годишната декларация и направена служебна справка се установява, че лицето П. П. И. е с променен постоянен и настоящ адрес, а М. П. И. е с променен настоящ адрес.

С решение от 04.07.2025г. на Кмета на СО район „Н.“ на основание чл. 97, ал. 1 АПК е отхвърлена жалбата от 27.06.2025г. и е оставено в сила решението на Комисията по чл. 10 от НРУУРОЖТСО, материализирано в Протокол № 126/13.05.2025г. Изложени са мотиви, че с оглед на събрани гласни и писмени доказателствата в административното производство, направени служебни проверки в отдел „ЕСГРАОН“, обективирани с адресни регистрации по постоянен и настоящ адрес на П. П. И. и М. П. И. е налице промяна в адресните регистрации. Съгласно издадена на основание чл.22, ал.1 и чл.23, ал.1 от Наредбата за издаване на удостоверения въз основа на регистъра на населението удостоверения за постоянен и настоящ адрес на П. П. И., същата има еднакъв заявен постоянен и настоящ адрес в [населено място], жк.Зона Б5“ № 5, вх.А, ет.4, ап.11, със заявени дата на промяна па постоянен адрес 19.12.2011г., а по настоящ адрес период от 15.05.2017г. Съгласно издадена на основание чл.22, ал.1 от Наредбата за издаване на удостоверения въз основа на регистъра па населението М. П. И. има заявен постоянен адрес, считано от дата 10.02.2003г. на адреса на общинското жилище, а именно в [населено място],[жк],[жилищен адрес]. Видно от издадена на основание чл.23, ал.1 от Наредбата за издаване на

удостоверения въз основа па регистъра па населението М. П. И. има заявен настоящ адрес, считано от дата 21.07.2022г. в [населено място], [улица]. Органът е приел, че последната има заявен последен настоящ адрес явно несъответстващ на адреса на общинското жилище и че обществените отношения, свързани с адресната регистрация на лицата, пребиваващи на територията па Република България са уредени в Закона за гражданската регистрация и целта на адресната регистрация е да отрази действителното фактическо положение на мястото, на което гражданите са се установили да живеят и съответно където да получават кореспонденция, както и да ползват произтичащите от това права и услуги. От издадените удостоверения за настоящ адрес на М. П. И. и П. П. И. е видно, че адресът на общинското жилище е бил настоящ адрес за последната, докато същите не са предприели промяна в адресната си регистрация по настоящ адрес, както следва: М. И. е била с настоящ адрес па адреса на общинското жилище до 21.07.2022г., а сестра й П. И. е била с настоящ адрес, съответстващ на адреса на общинското жилище до 15.05.2017г. При тези данни, органът не може да приеме за обосновано, че М. П. И. и сестра й П. П. И. ползват процесното общинско жилище, тъй като същите се преустановили фактическата власт върху жилището, след като повече от 2 години и половина М. И. и повече от 8 години П. И. имат заявен друг настоящ адрес, различен от адреса на общинското жилище. Според органа, настоящият адрес е адресът, на който лицето живее. В този смисъл, за да се приеме, че общинското жилище се обитава в случая от М. П. И., следва заявеният от същата настоящ адрес да съвпада с адреса на общинското жилище. Според органа, ирелеватни са причините, поради които М. П. И. е инициирала промяна в настоящия си адрес от дата 21.07.2022г. в [населено място]. Органът е приел и за ирелеванти наведените твърдения в жалбата, че на М. И. й се налага да пребивава в С., въпреки, че адресната й регистрация по настоящ адрес е в [населено място], поради заболявания на Г. А. Г. и такива от социално-личностен характер. За неправилен е приел и извода на М. И., че не следва да се отменя жилищната й нужда за в бъдеще да ползва общинското жилище, тъй като при евентуалност е възможно да се налагат допълнителни изследвания и процедури на детето й Г. Г.. Органът е приел, че видно от подаваните такива декларация с вх.№ РНД24-ДР00-270/19.12.2024г.; декларация с вх.№ РИД23-ДР00-1/18.12.2023г. и декларация с вх. № ЖН-135- 62/02.12.2022г. по описа на Столична община-район „Н.“, М. П. И., В. И. М. и Г. А. Г. фигурират като членове в домакинството на П. и С. Истаткови, имайки предвид, че съгласно безспорните писмени доказателства - издадени на основание чл.23, ал.1 от Наредбата за издаване на удостоверения въз основа на регистъра на населението удостоверение за настоящ адрес на М. И., считано от 21.07.2022г. лицето, респ. децата й живеят в [населено място] и предвид приложените епикризи, може да се направи обоснован извод, че М. П. И. не е част от домакинството на родителите си, защото не живее със същите в общинското жилище, находящо се в [населено място],[жк], бл. 135. вх.А, ет. 13, ап.62, считано от 21.07.2022г. Легална дефиниция на понятието домакинство е дадено в §1, т.2 на ДР на ИРУУРОЖТСО домакинство са съпрузите, ненавършили пълнолетие низходящи, възходящите и пълнолетните низходящи, които живеят е наемателя, както и братя та и сестрите, които не се встъпили в брак.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

На основание чл.98, ал.2 от АПК, ако жалбата или протестът са отхвърлени, на оспорване пред съда подлежи първоначалният административен акт. Предмет на обжалване е именно Решението, издадено от Комисията по чл. 10 от НРУУРОЖТСО, назначена със Заповед № РНД24-РД56-6/08.01.2024г. на кмета на СО-район „Н.“, който е и компетентния за това орган, именно на основание посочената разпоредба.

Жалбата е депозирана в срок и от лица, имащи правен интерес, поради което същата е ДОПУСТИМА.

Протоколът с решението на Комисията по чл.10 НРУУРОЖТСО е връчен на П. И. на 16.06.2025г. лично /„на ръка“/ като страна в производството и именно като такава се обосновава неговия правен интерес. Жалбата до Кмета на СО района „Н.“ срещу Решението от Протокола е подадена на 27.06.2025г., а Решението на Кмета по чл.97, ал.1 от АПК е издадено на 04.07.2025г., изпратено с изходящ номер от 08.07.2025г., т.е. решението на Кмета е постановено в срока по чл.97, ал.1 от АПК. Липсват доказателства за връчването му. Жалбата от П. И. и М. И. пред АССГ е подадена на 28.07.2025г. Не се спори за просрочие на жалбата и предвид непредставяне на доказателства за връчване на решението от страна на ответника, жалбата от П. И. се явява подадена в срок.

Липсват данни Протоколът на Комисията по чл.10 НРУУРОЖТСО да е връчван на М. И., предвид, че с решението в него непосредствено се засягат права, свободи или законни интереси на М. И.. Засягането на нейните права, свободи и законни интереси от взетото решение обуславят правния ѝ интерес от подаване на жалбата пред Съда. Доколкото в Решението на Комисията по чл.10 от НРУУРОЖТСО, обективизирано в Протокол № 126/ 13.05.2025г. на Комисията не е посочено пред кой орган и в какъв срок подлежи на обжалване, приложима е разпоредбата на чл. 140, ал. 1 АПК, според която срокът се удължава на два месеца от момента на узнаването. Първите данни, че М. И. е узнала за взетото решение от Комисията по чл.10 НРУУРОЖТСО е с подаване на жалбата по административен ред пред Кмета с вх. № РНД25-ГР94-1858/27.06.2025г. Решението на Кмета по чл.97, ал.1 от АПК е издадено на 04.07.2025г, т.е. решението на Кмета е постановено в срока по чл.97, ал.1 от АПК. Липсват доказателства за връчването му. Жалбата от П. И. и М. И. пред АССГ е подадена на 28.07.2025г. Не се спори за просрочие на жалбата и предвид непредставяне на доказателства за връчване на решението от страна на ответника, жалбата от М. И. се явява подадена в срок.

Разгледана по същество, настоящият съдебен състав счита, че жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно чл. 22 от НРУУРОЖТСО, въз основа на настанителната заповед Кметът на района сключва писмен договор за наем /по образец, съгласно Приложение № 5/, в който се определят: правата и задълженията на наемателя и наемодателя; наемната цена; заплащане на консумативи и такса смет; отговорността при неизпълнение; поддържането (текущи и основни ремонти) и други условия по наемното правоотношение. Производството по издаване на протокол № 126/13.05.2025г. е стартирало по повод декларация № РНД24-ДР00-270/19.12.2024г, подадена в изпълнение на чл.22, ал.2 от НРУУРОЖТСО от П. И. в качеството му на наемател на общинското жилище. Съгласно чл.22, ал.2 НРУУРОЖТСО, наемателите на общински жилища са длъжни да подават декларации за обстоятелствата по чл. 5, ежегодно между 1 и 31 декември. В чл.5, ал.2 от НРУУРОЖТСО са посочени кумулативните условия, на които трябва да отговарят кандидатите. В подадената декларация № РНД24-ДР00-270/19.12.2024г. е налична графа „име, презиме и фамилия на всички членове на семейството (домакинството)“ и графа „адресна регистрация“, като в тях са посочени данни за лицето М. П. И. и адрес - този на общинското жилище – [населено място],[жк], [жилищен адрес]. В декларацията са посочени и двете малолетни деца на М. И.. Декларациите, подадени през 2023г. и през 2022г. са със същите данни.

Оспореното Решение № 126 от Протокол № 126/13.05.2025г. е на Комисията по чл. 10 от НРУУРОЖТСО, назначена със Заповед № РНД24-РД56-6/08.01.2024г. на кмета на СО-район „Н.“. По силата на чл. 10, ал. 1 от Наредбата, Кметът на района назначава комисия за картотекиране на заявителите, в която се включват служители от районната администрация (технически специалисти, юристи и др.). В съответствие с чл. 10, ал. 2 от Наредбата, Комисията по, ал. 1 разглежда в двумесечен срок заявленията за картотекиране, комплектовани съгласно чл. 6, като е длъжна да се произнесе с мотивирано решение по основателността на искането. За нея е налице

правна възможност да уважи искането за включване в картотеката или да откаже да удовлетвори това искане. Изрично е посочено, че Комисията взема решение за включване или отказ за включване в картотеката, като решението се оформя в протокол (по образец, съгласно Приложение № 1.3), в който се посочват мотивите и правното основание за включване или отказ за включване в картотеката. Оспореното решение, макар и издадено в дължимата се по закон писмена форма, по съдържание не отговаря на изискванията на чл. 10, ал. 3 от НРУУРОЖТСО. Като фактическо основание за постановяване на решението е посочено да се промени настанителната заповед № 28/23.04.2002г. като се отпишат лицата П. И. и М. И.. Липсва обаче посочване на правното основание за постановяване на отписването. Условието, на които следва да отговарят кандидатстващите семейства и домакинства за настаняване в общински жилища са изчерпателно изброени в чл. 5, т. 1-8 от НРУУРОЖТСО. Липсата на което и да е от тези условия е основание за постановяване на отказ за включване в картотеката на съответния район. В оспореното решение липсва посочване на правно основание кой нормативен акт и кое точно от изчерпателно изброените в чл. 5, т. 1-8 от НРУУРОЖТСО условия административния орган счита, че не е налице по отношение на кандидатстващия. Това нарушение е съществено, доколкото ограничава правото на адресата на административния акт да организира защитата си и изцяло лишава съда от възможност да упражни контрол за законосъобразност.

Отделно от горното, въпреки, че основание за издаване на Протокола и взетото в него решение е декларация № РНД24-ДР00-270/19.12.2024г, подадена в изпълнение на чл.22, ал.2 от НРУУРОЖТСО от П. И. в качеството му на наемател на общинското жилище, то липсва уведомление за откриване производство по отписване на лицата П. И. и М. И. от настанителната заповед № 28/23.04.2002г. до тези две лица /дъщерите на П. И./. Като лице, което е изрично описано в настанителната заповед, член на семейството (роднините) на жалбоподателя П. И., е следвало надлежно и своевременно да бъдат уведомени по реда на чл.26, ал.1 от АПК за образуваното административно производство по издаване акта, с който биха се засегнали правата и интересите им, свързани с ползването на конкретния имот. Следвало е да бъде дадена възможност за защита както на техните лични права, така и на правата и интересите на малолетните В. И. М. и Г. А. Г. чрез тяхната майка и законен представител. За органа е било служебно известно, че малолетните деца живеят в общинското жилище, по силата на подаваните декларации по чл.22 от НРУУРОЖТСО пред него. Посоченото нарушение е съществено предвид обстоятелството, че в производството пред първата инстанция жалбоподателката е направила възражение, че в процесния недвижим имот живеят малолетни деца.

В хода на проведеното административно производство се констатираха нарушения на процесуалните правила. Оспорващата М. И. не е редовно уведомена за началото на административното производство в противоречие с изискването на чл. 26 АПК. Съгласно разпоредбата на чл. 26, ал. 1 АПК административния орган е длъжен да уведоми известните му заинтересовани лица за започналото пред него производство. Тази разпоредба е обща и касае всички административни производства, доколкото със специален закон не е изключено нейното приложение. Регламентираното с нея правило е гаранция за правата на засегнатите от административния акт лица и дава възможност на заинтересованата страна да бъде информирана за образуваното производство и с оглед на това да прояви съответната активност в защита на правата си и тези на децата си, като представи становища и доказателства в нейна подкрепа. Няма данни да е изготвено и връчено уведомление за започване на производството по издаване на оспорено решение на Комисията.

Въпреки разпределената доказателствена тежест в разпореждане № 28178/25.08.2025г. по настоящето дело, ответникът не установи спазване на процедурата, тъй като по делото не беше

приложена Заповед № РНД24-РД56-6/08.01.2024г. на кмета на СО-район „Н.“. Оттук е и невъзможността на Съда да упражни контрол за законосъобразността състава на Комисията по чл.10 НРУУРОЖТСО.

По изложените мотиви, настоящият съдебен състав намира, че оспореното решение следва да бъде отменено на основание чл. 146, т. 3 от АПК, а преписката да бъде върната на Комисията по чл. 10 от НРУУРОЖТСО, назначена със Заповед № РНД24-РД56-6/08.01.2024г. на кмета на СО-район „Н.“ за ново произнасяне по декларация № РНД24-ДР00-270/19.12.2024г, подадена в изпълнение на чл.22, ал.2 от НРУУРОЖТСО от П. И., в качеството му на наемател на общинското жилище при съобразяване на мотивите на настоящото съдебно решение.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал.2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение на Комисията по чл. 10 от НРУУРОЖТСО при район „Н.“ СО по Протокол № 126/13.05.2025г., потвърдено с Решение №РНД25-ГД94-1858/054.07.2025г. на Кмета на район „Н.“ СО.

ВРЪЩА преписката на Комисията по чл. 10 от НРУУРОЖТСО към Район "Н." СО за произнасяне по декларация № РНД24-ДР00-270/19.12.2024г. по реда и в сроковете по НРУУРОЖТСО и при съобразяване на мотивите на настоящото решение.

Решението подлежи на оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред ВАС.

Преписи от решението да се изпратят на страните.

СЪДИЯ